

Warszawa, dnia 16 kwietnia 2024 r.

**Uchwała Komisji Habilitacyjnej z dnia 16 kwietnia 2024 roku
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika
na wniosek dr Aleksandry Romany Kruszewskiej**

Komisja habilitacyjna powołana przez Radę Doskonałości Naukowej oraz Radę Dyscypliny Pedagogika Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w dniu 08.11.2023 roku w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dotyczącego Pani dr Aleksandry Romany Kruszewskiej, działając na podstawie artykułu 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. u. z 2021 r. poz. 478) oraz na podstawie Uchwały 200/2019 Senatu Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie z dnia 23 października 2019 r. w sprawie sposobu postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2024 r. obradowała w formie hybrydowej (na platformie Webex), w składzie:

1. prof. dr hab. Maria Groenwald, Uniwersytet Gdański, Akademia Ateneum w Gdańsku, przewodnicząca komisji;
2. dr hab. Witold Starnawski, prof. ucz., Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, sekretarz komisji;
3. dr hab. Barbara Anna Bilewicz, prof. UMCS, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, recenzentka;
4. dr hab. Elżbieta Jaszczyszyn, prof. UwB., Uniwersytet w Białymstoku, recenzentka;
5. dr hab. Monika Anna Wiśniewska-Kin, prof. UŁ, Uniwersytet Łódzki, recenzentka;
6. dr hab. Małgorzata Marta Zalewska-Bujak, prof. UŚ, Uniwersytet Śląski w Katowicach, recenzentka;
7. dr hab. Zbigniew Babicki, prof. ucz., Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, członek komisji.

Przewodnicząca oraz Sekretarz Komisji uczestniczyli w posiedzeniu z terenu UKSW.

§1

Komisja habilitacyjna po zapoznaniu się z ocenami przedstawionymi przez recenzentów oraz opiniami członków Komisji, jak również z dokumentacją wniosku i po przeprowadzeniu

dyskusji, biorąc pod uwagę monografię *Emoji. Emocje w komunikacji i edukacji*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego w Częstochowie, 2023, wskazaną przez Habilitantkę jako najważniejsze osiągnięcie naukowe, a także uwzględniając Jej dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny, podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Dyscypliny Naukowej Pedagogika Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie o odmowę nadania dr Aleksandrze Romanie Kruszewskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

Należy dodać, powyższa uchwała nie mogła być pozytywna w związku z wpływieniem trzech recenzji negatywnych, co jest zgodne z art. 221, ust. 10 Prawo o szkolnictwie wyższym obligującym do odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego w przypadku co najmniej 2 recenzji negatywnych.

§2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest Załącznik nr 1 zawierający jej uzasadnienie.

§3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Radzie Dyscypliny Pedagogika Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

§4

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Podpisy członków Komisji Habilitacyjnej:

1. Prof. zw. dr hab. Maria Groenwald

przewodnicząca.....

2. Dr hab. Witold Starnawski, prof. ucz.

sekretarz.....

3. Dr hab. Barbara Anna Bilewicz

recenzent

4. dr hab. Elżbieta Jaszczyszyn, prof. UwB

recenzent

5. Dr hab. Monika Anna Wiśniewska-Kin, prof. UŁ

recenzent

6. Małgorzata Marta Zalewska-Bujak, prof. UŚ

recenzent

7. Zbigniew Babicki, prof. ucz.

członek komisji

UZASADNIENIE UCHWAŁY

Komisji habilitacyjnej z dnia 16 kwietnia 2024 roku
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika
wszczętym na wniosek dr Aleksandry Romany Kruszewskiej

Komisja habilitacyjna powołana przez Radę Doskonałości Naukowej oraz Radę Naukową Dyscypliny Pedagogika Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie do przeprowadzenia czynności w postępowaniu habilitacyjnym w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika Pani dr Aleksandrze Romanie Kruszewskiej, działając na podstawie art. 221, ust.10 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. u. z 2021 r. poz. 478) oraz na podstawie Uchwały 200/2019 Senatu Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie z dnia 23 października 2019 r. w sprawie sposobu postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2024 r. obradowała w formie hybrydowej w pełnym składzie:

1. prof. dr hab. Maria Groenwald, Uniwersytet Gdański, Akademia Ateneum w Gdańsku, przewodnicząca komisji;
2. dr hab. Witold Starnawski, prof. ucz., Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, sekretarz komisji;
3. dr hab. Barbara Anna Bilewicz, prof. UMCS, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, recenzentka;
4. dr hab. Elżbieta Jaszczyszyn, prof. UwB., Uniwersytet w Białymstoku, recenzentka;
5. dr hab. Monika Anna Wiśniewska-Kin, prof. UŁ, Uniwersytet Łódzki, recenzentka;
6. dr hab. Małgorzata Marta Zalewska-Bujak, prof. UŚ, Uniwersytet Śląski w Katowicach, recenzentka;
7. dr hab. Zbigniew Babicki, prof. ucz., Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, członek komisji.

Komisja habilitacyjna przygotowała uzasadnienie uchwały po zapoznaniu się przedstawionym przez Habilitantkę dorobkiem naukowym, dydaktycznym, popularyzatorskim i organizacyjnym oraz całą dokumentacją postępowania w sprawie o nadanie stopnia doktora

habilitowanego dr Aleksandrze Romanie Kruszewskiej, a także z recenzjami i opiniami sporządzonymi przez recenzentki i członków komisji. W uzasadnieniu uchwały uwzględniła:

- 1) monografię, wskazaną jako najważniejsze osiągnięcie naukowe;
- 2) aktywność naukową i dokonania w ramach współpracy międzynarodowej;
- 3) osiągnięcia w zakresie dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego.

Sylwetka zawodowa Habilitantki

Aleksandra Romana Kruszewska jest absolwentką 5-letnich studiów magisterskich w zakresie nauczania początkowego w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie, na Wydziale Humanistyczno-Pedagogicznym. W 1997 r. uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki w Instytucie Badań Edukacyjnych, na podstawie rozprawy *Inscenizacja na lekcji jako forma doskonalenia umiejętności obcowania z dziećmi*. Od 1.10.1987 r. do chwili obecnej miejscem Jej zatrudnienia jest Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy im. Jana Długosza w Częstochowie, Wydział Nauk Społecznych, Katedra Pedagogiki. Prowadzoną tam działalnością naukowo-badawczą i dydaktyczną obejmuje obszary:

- kształcenia i doskonalenia umiejętności interpersonalnych podczas różnych aktywności dzieci;
- diagnozowania gotowości i dojrzałości dzieci do podjęcia uczenia się w kl. 1, a także oceny społeczno-emocjonalnego przygotowania sześciolatków do funkcjonowania w kl. 1;
- przygotowania merytorycznego i metodycznego studentów wczesnej edukacji do zawodu nauczyciela;
- komunikacji społecznej za pomocą piktogramów *emoji* i możliwości ich wykorzystania w edukacji;
- nauczania zdalnego w czasie pandemii oraz edukacji dzieci ukraińskich.

1) Ocena monografii stanowiącej podstawę postępowania habilitacyjnego

W ocenie monografii *Emoji. Emocje w komunikacji i edukacji*, wskazanej jako główne osiągnięcie naukowe, będące podstawą ubiegania się o nadanie dr Aleksandrze Romanie Kruszewskiej stopnia doktora habilitowanego, zarówno recenzentki jak i członkowie kierowali się m.in. takimi kryteriami jak: krytyczność Habilitantki w doborze literatury i zastosowanej strategii wyjaśniania naukowego, refleksyjność w rekonstruowaniu koncepcji naukowych, wnikliwość w dostrzeganiu problemów dotychczas pomijanych i stanowiących luki w wiedzy istniejącej, oryginalność w rozwiązywaniu naukowych problemów; natomiast w odniesieniu do

badan empirycznych - poprawnością metodologiczną ich realizacji oraz analizy uzyskanych wyników.

Zarówno w recenzjach jak i opiniach, członkowie komisji docenili podjęcie w monografii zagadnienia *emoji* w komunikacji odbywającej się w przestrzeni edukacji jako tematu ważnego w naukach społecznych i zaliczanego do ciekawszych, co przemawiało za realizacją badań teoretyczno-empirycznych w tym obszarze; aczkolwiek – jak zaznaczono w ocenach oraz wypowiedziach członków komisji – badań wymagających wnikliwych konceptualizacji teoretycznych, precyzji w eksploracjach poznawczych oraz wskazania dla edukacji ich potencjału aplikacyjnego. Niestety, z recenzji sformułowanych przez trzech recenzentów i opinii pozostałych członków komisji wynika, że ukazany w monografii koncept podjęcia problematyki *emoji* tym wymogom nie w pełni sprostał. Należy przy tym zaznaczyć, że w jednej recenzji pozytywnie oceniono trafność doboru treści oraz analiz w obszarze edukacji i pedagogiki medialnej we współczesnym społeczeństwie wiedzy oraz kompetentność Habilitantki w podjęciu zagadnienia niuansów w użyciu *emoji* w zróżnicowanych kulturach. Natomiast wspomniane uwagi krytyczne członków komisji cechuje zgodność we wskazanych uchybieniach dotyczących części teoretycznej monografii (rozdziały 1-6). Analizując strukturę treści książki recenzenci i członkowie zwrócili uwagę nie tylko na dysproporcję w podziale treści (sześć rozdziałów o charakterze przeglądowo-opisowym, jeden empiryczny), ale też brak wyodrębnionego rozdziału metodologicznego, skutkujący nieujawnieniem założeń metodologicznych leżących u podstaw badań własnych Habilitantki. Zgłoszone zastrzeżenia odnośnie rozdz. 1-6 (teoretycznych) dotyczą:

- wyznaczenia nazbyt rozległej i rozproszonej tematyki, czego konsekwencją jest jej ujęcie w sposób powierzchowny, niesproblematyzowany, zawierający głównie podstawowe i wybiórcze informacje na temat wybranych zagadnień;
- niedostrzeżenie przez Habilitantkę odmienności paradygmatycznej opozycyjnie zorientowanych teorii, prowadzące do chaotycznego „przemieszania” koncepcji wywiedzionych z behawioryzmu, kognitywizmu i konstruktywizmu, skutkującego pozbawieniem ich teoretycznej spójności;
- zaniechanie podjęcia rozważań o emocjach, choć zostały one uwzględnione w tytule pracy;
- nieodróżnianie wiedzy naukowej od potocznej, wprowadzanie do wywodów teoretycznych informacji nieczytelnych, błędnych lub zdroworozsądkowych kolokwializmów, pozbawionych autorskiej, krytycznej metarefleksji;
- nadmiernego czerpania wiedzy z źródeł o niepewnej rzetelności naukowej lub wiedzę popularyzujących, jak np.: Wikipedia, encyklopedie PWN i Britannica, słowniki

popularnonaukowe, dopełniane własnymi spostrzeżeniami oraz refleksjami wywiedzionymi z codzienności, co ostatecznie nadaje wywodom charakter opracowania raczej propedeutycznego niż naukowego.

Recenzenci i członkowie komisji w trzech spośród przedłożonych recenzji oraz we wszystkich opiniach wypowiedzieli się krytycznie o warsztacie metodologicznym Habilitantki wskazując zawarte w nim rażące uchybienia. Podkreślono, że w części monografii prezentującej wyniki badań (rozd. 7) Habilitantka nie przywołała żadnej publikacji z zakresu metodologii badań, ani też nie odniosła się do koncepcji i teorii przytaczanych w rozdziałach teoretycznych (rozd. 1-6). Tym samym teoria i badania empiryczne złożyły się na odrębne, niepowiązane jakkolwiek aspekty monografii. Tylko w jednej recenzji określono procedurę prowadzenia badań jako poprawną i odpowiadającą przyjętym w pedagogice etapom postępowania badawczego (projektowania badań, ich realizacji, analizy danych i ich interpretacji). Natomiast we wspomnianych już recenzjach i opiniach krytycznych, formułujący je recenzenci i członkowie komisji wyrazili zaniepokojenie zaledwie trzyakapitowym (niepełna strona we Wstępie) opisem założeń metodologicznych leżących u podstaw badań, czego jedną z konsekwencji staje się brak możliwości ich powtórzenia. Do pominięcia tych założeń w recenzjach i opiniach odniesiono się z tym większą dezaprobatą, że zostały na nich oparte badania przeprowadzone z udziałem próby dość licznej, gdyż obejmującej łącznie 1493 badanych: a) użytkowników Internetu w wieku powyżej 15 lat (górną granicę nie określono), b) studentów, c) dzieci 3-6 letnich, d) nauczycieli edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Zasygnalizowane w trzech recenzjach i opiniach członków komisji błędy metodologiczne badań i analizy danych empirycznych to, między innymi:

- brak uzasadnienia: (a) liczebności i zróżnicowania próby badawczej; (b) metody doboru próby badawczej, co wskazuje na to, że jest on doborem przypadkowym;
- pominięcie argumentacji leżącej u podstaw poprawnego metodologicznie doboru zastosowanych metod: badań sondażowych, wywiadów;
- brak lub nazbyt enigmatyczne informacje: (a) o przebiegu wywiadu przeprowadzonego z udziałem bardzo licznej (tej liczebności również nie uzasadniono) próby 911 dzieci w wieku 3-6 lat, (b) o zapewnieniu szczególnej delikatności, uważności, psychologicznej wrażliwości i zachowania najwyższych standardów etycznych koniecznych w badaniach wrażliwych jakimi są badania z udziałem dzieci, co jest szczególnie istotne wówczas, gdy – jak w przypadku opisywanych badań - prowadzili je również studenci określani mianem „ekspertów merytorycznych”;

- wykorzystanie kwestionariuszy nie poddanych standaryzacji, skonstruowanych z pominięciem wskazania zmiennych, lecz mimo tego braku zastosowania testów istotności statystycznej Manna-Whitney'a i Kruskala-Willisa. Ustalenie zależności między zmiennymi „domyślnymi” wiąże się z wprowadzeniem do badań fikcji poznawczej. Z drugiej strony, użycie tych testów pozwoliło na ujawnienie błędów, jak np.: a) nieprawidłowy dobór zmiennych lub próby badawczej, b) badanie zjawiska nieistniejącego, c) badanie czegoś, co jest nieistotne dla badanych, przy czym Habilitantka do tych błędów badawczych nie odniosła się. Mimo płynących z nich sygnałów o wystąpieniu metodologicznych nieprawidłowości w realizacji badań, własnych przedzałożeń nie zweryfikowała lecz przeciwnie, podtrzymała je;
- nie przeprowadzenie analizy jakościowej wypowiedzi nauczycieli uczestniczących w badaniu; zostały one wyłącznie zacytowane chaotycznie, bez kategoryzacji i pozbawione choćby elementarnego omówienia.

W recenzjach i opiniach zaznaczono, że badania, które są pozbawione poprawności metodologicznej, rzetelności i trafności, nie pozwalają na wyciągnięcie wniosków służących nauce i praktyce edukacyjnej, ponieważ dostarczają informacji obarczonych błędami i tym samym nieprzydatnych. Poziom prezentowania i omawiania przez Habilitantkę uzyskanych wyników, w trzech recenzjach i wszystkich opiniach oceniono jako niski, świadczący o niedoskonałości Jej warsztatu badawczego.

Podsumowując, recenzenci i członkowie komisji habilitacyjnej uznali podjęty przez dr Aleksandrę R. Kruszewską temat jako bardzo interesujący, ale zaprezentowane w monografii strategie wyjaśniania naukowego zostały w trzech recenzjach i wszystkich opiniach określone jako rozczarowujące, m.in. dlatego, że są pozbawione wnikliwego i rzetelnego wykazania stanu wiedzy naukowej (językoznawczej, pedagogicznej i psychologicznej) na temat zwizualizowanych emocji. Streszczona literatura ma charakter wyraźnie podręcznikowy, rozproszone zagadnienia nie sprzyjają spójnej konceptualizacji problematyki, a w jej rozważaniu dostrzegany jest niedostatek rzetelnej argumentacji i krytycznego ustosunkowania się Habilitantki do rozpatrywanych teorii. Elementarne błędy metodologiczne popełnione w na etapach: projektowania, realizacji badań empirycznych oraz analizy uzyskanych danych, ujawniają poważne niedostatki warsztatu badawczego Habilitantki, zaś monografii nadają charakter opracowania popularno-naukowego. Z trzech recenzji i wszystkich opinii wynika, że monografia nie wnosi istotnych treści naukowych do pedagogiki.

2) Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych Habilitantki i Jej współpracy międzynarodowej

W przedłożonych recenzjach i opiniach członkowie komisji **dorobek publikacyjny** ocenili pozytywnie lub bardzo pozytywnie, przy czym jego analizy dokonali w oparciu o wykaz przedstawiony ilościowo w autoreferacie. Składają się nań **132** opracowania, w tym: 6 monografii, 42 artykuły w czasopismach (18 w języku angielskim), 85 podrozdziałów w monografiach wieloautorskich (w tym: 8 w języku angielskim, 3 w czeskim); 1 redakcja monografii naukowej, 1 współredakcja. Zgodnie z danymi bibliometrycznymi Habilitantka zgromadziła 1562 punktów (wartość sumaryczna), Impact Faktor wynosi 2,72 (wartość sumaryczna), indeks Hirscha w bazach: Scopus - 2; Google Scholar - 5; Publish or Perish – 6. Ponadto dr A. R. Kruszewska uczestniczyła w **79 konferencjach naukowych** krajowych, międzynarodowych (w kraju i za granicą), w tym na 10 zorganizowanych przez macierzystą uczelnię była członkiem komitetu organizacyjnego, a w 2 jego przewodniczącą.

Również pozytywnie zostały ocenione Jej dokonania realizowane w ramach współpracy międzynarodowej, obejmującej: **zaangażowanie w: (A) projekty badawcze, (B) projekty międzynarodowej mobilności, (C) pobyty na stażach.**

A) Projekty badawcze obejmują:

- 6 projektów własnych zrealizowanych w ramach grantów uczelnianych; Habilitantka podejmuje w nich badania nad problemami edukacji wczesnoszkolnej;
- 3 złożyła do NCN, ale 2 nie zrealizowała, gdyż zostały odrzucone, 1 jest w trakcie oceny.

Ponadto dr A. R. Kruszewska zrealizowała 2 projekty we współpracy międzynarodowej z Uniwersytetem Palackiego w Ołomuńcu.

B) Udział w programach Erasmus i Erasmus+

Członkowie Komisji zgodnie wysoko ocenili udział Habilitantki w programach Erasmus i Erasmus+. Obejmuje on (aż) 16 mobilności, z czego 12 na Uniwersytet Palackiego w Ołomuńcu (Czechy), 3 na Uniwersytet Preszowski (Słowacja) i 1 na Uniwersytet w Mukaczewie (Ukraina). W zasadzie te programy są zaliczane do dorobku dydaktycznego, jednak z racji opublikowanych w ich ramach opracowań i wspólnie zorganizowanych konferencji, mają one również wymiar naukowy.

C) Staże zagraniczne

Dr A.R. Kruszewska odbyła je na dwóch uczelniach: 6 miesięcy na Uniwersytecie Palackiego w Ołomuńcu (Czechy) oraz 2 tygodnie na Uniwersytecie Preszowskim (Słowacja).

Inne przejawy aktywności naukowej:

W autoreferacie Habilitantka poinformowała

- o byciu inicjatorką współpracy naukowej nawiązanej przez Uniwersytetu Jana Długosza w Częstochowie z uczelniami w kraju i za granicą, m.in. z Uniwersytetem Palackiego w Ołomuńcu, Uniwersytetem Preszowskim, Państwową Szkołą Wyższą im. Jana Pawła II w Białej Podlaskiej (obecnie Akademia Bialska Nauk Stosowanych im. Jana Pawła II);
- o członkostwie w komitetach redakcyjnych – 3;
- o sporządzeniu recenzji artykułów naukowych – 7.

Nadmieniła również, że aktualnie procedowana habilitacja jest Jej kolejną (trzecią) próbą: (1) pierwszą podjęła w 2016 r. na Uniwersytecie Palackiego w Ołomuńcu; książką habilitacyjną była: *Emoce, city a sociálně-emocionálnĭ chování dětĭ při nástupu do školy*, zakończyła się niepowodzeniem); (2) następną podjęła w 2019 r., opracowując książkę habilitacyjną *Emocje, uczucia i społeczne zachowania emocjonalne dzieci na progu szkolnym*, ale na własny wniosek odstąpiła od sfinalizowania tej habilitacji, w związku z czym postępowanie umorzono.

Podsumowując ilościową analizę zestawień o naukowym dorobku Habilitantki, recenzenci i członkowie komisji habilitacyjnej zwrócili szczególną uwagę na ustawowy wymóg aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej, jednoznacznie stwierdzając, że Habilitantka go spełnia.

3) Osiągnięcia w zakresie dorobku dydaktycznego i organizacyjnego

Komisja habilitacyjna pozytywnie oceniła aktywność dydaktyczną i organizacyjną Habilitantki, uwzględniając w tym, między innymi, posiadane 35 letnie doświadczenie w pracy naukowo-dydaktycznej na macierzystej uczelni, prowadzenie zajęć z zakresu pedagogiki wczesnej edukacji, diagnostyki pedagogicznej, pedeutologii oraz seminaria dyplomowe i magisterskie.

Doceniono również zaangażowanie dr A.R. Kruszewskiej w działalność organizacyjną, gdyż między innymi była opiekunką Studenckiego Koła Naukowego Edukacji Elementarnej, członkinią Rady Instytutu Edukacji Przedszkolnej i Szkolnej, członkinią Rady Wydziału Pedagogicznego Akademii im. J. Długosza, członkinią zespołu uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia, członkinią Wydziałowej Komisji do Spraw Kształcenia, uczestniczyła w pracach zespołu przygotowującego dokumentację kierunku studiów: Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna, opracowała program przedmiotu: „Edukacja społeczno-emocjonalna dzieci na progu szkolnym”.

Konkluzja końcowa

Członkowie komisji habilitacyjnej pozytywnie ocenili duże zaangażowanie dydaktyczne i organizacyjne dr Aleksandry Romany Kruszewskiej, nawiązywanie przez Nią współpracy krajowej i międzynarodowej z innymi uczelniami, udział w projektach naukowych oraz dydaktycznych, udział w konferencjach naukowych i znaczny ilościowo dorobek publikacyjny, obejmujący opracowania naukowe i popularnonaukowe. W monografii *Emoji. Emocje w komunikacji i edukacji* podejmuje zagadnienie warte pogłębionego rozpoznania naukowo-badawczego nie tylko z uwagi na jego aktualność, ale też z racji użyteczności dla wszystkich zainteresowanych znaczeniem *emoji* dla praktyk edukacyjnych. Członkowie komisji zaznaczyli, że publikacja wskazana jako osiągnięcie naukowe powinna odpowiadać kryteriom oryginalności naukowej oraz rzetelności badawczej. Tymczasem w opinii trzech recenzentów i wszystkich członków komisji habilitacyjnej, monografia tych wymogów niestety nie spełnia, m.in. ze względu na niepogłębienie i niekrytyczność analiz istniejących koncepcji naukowych, potoczność wywodów opartych nazbyt często na źródłach popularyzujących wiedzę, poważne niedostatki warsztatu badawczego ujawniające rażące błędy metodologiczne popełnione na etapach zarówno badań empirycznych, jak i analizy uzyskanych danych. Tym samym z konkluzji zawartych w trzech spośród czterech recenzji oraz wszystkich opinii członków Komisji habilitacyjnej wynika, że monografia nie wnosi istotnych treści naukowych do pedagogiki, co (mimo jednej konkluzji pozytywnej) ma znaczenie rozstrzygające dla negatywnej opinii o dorobku Habilitantki.

W głosowaniu jawnym nad uchwałą zawierającą (pozytywną) opinię w sprawie nadania dr Aleksandrze Romanie Kruszewskiej stopnia doktora habilitowanego, stosunkiem głosów:

0 - TAK,

7 - NIE,

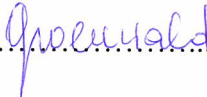
0 - WSTRZYMYJĄCYCH SIĘ,

komisja habilitacyjna podjęła uchwałę o **odmowie nadania** dr Aleksandrze Romanie Kruszewskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

Podsumowując, Członkowie Komisji habilitacyjnej stwierdzili, że dorobek naukowy przedstawiony przez dr Aleksandrę Romanę Kruszewską nie spełnia kryteriów wskazanych jako obowiązujące w ustawie z dn. 20 lipca 2018 r, Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, art. 219, dotyczącej nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika i występują do Rady Dyscypliny Naukowej Pedagogika Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie o **odmowę nadania** dr Aleksandrze Romanie

Kruszewskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

Prof. zw. dr hab. Maria Groenwald

przewodnicząca.....

Dr hab. Witold Starnawski, prof. ucz.

sekretarz.....